

स तान्दृष्ट्वा तया क्षिन्नांसोमरान् भगदत्तजः । दूषूनसक्तांस्वरितः प्राहिणेत् पाण्डवं प्रति ।
 ततोऽर्जुनस्त्वर्णतरं रुक्मपुङ्गवानजिह्वागान् । प्रेषयामास संकुद्धो भगदत्तात्मजं प्रति । २१८
 स तैर्विद्धो महातेजा वज्रदत्तो महामृधो । भृशाहतः पपातोर्व्या न लेनमजहात् स्मृतिः ।
 ततः स पुनरुत्सृज्य वारणप्रवरं रणे । अव्ययः प्रेषयामास जयार्थी विजयं प्रति ।
 तस्मै वाणास्ततो जिष्णुर्नियुक्ताशीविषोपमान् । प्रेषयामास संकुद्धो ज्वलितज्वलनोपमान् ।
 स तैर्विद्धो महानागो विस्ववन् रुधिरं बभौ । गैरिकाक्तमिवाग्नेद्रिष्वङ्गप्रखरणं तदा ।
 इति श्रीमहाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीतापर्वणि अश्वानुसारे वज्रदत्तयुद्धे पञ्चसप्ततोऽध्यायः ॥ ७५ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवं त्रिरात्रमभवत्तद्युद्धं भरतर्षभ । अर्जुनस्य नरेन्द्रेण वृत्रेणैव शतक्रतोः । २१९
 ततस्तुर्त्य दिवसे वज्रदत्तो महाबलः । जहास सखनं हासं वाक्यञ्चेदमयाब्रवीत् ।
 अर्जुनार्जुन तिष्ठस्व न मे जीवन् विमोक्ष्यसे । त्वां निहत्य करिष्यामि पितुस्तोयं यथाविधि ।
 त्वया वृद्धो मम पिता भगदत्तः पितुः सखा । इतो वृद्धापचायित्वात् शिशुं मामद्य योधय ।
 इत्येवमुक्त्वा संकुद्धो वज्रदत्तो नराधिपः । प्रेषयामास कौरव्य वारणं पाण्डवं प्रति ।
 संप्रेक्ष्यमाणो नागेन्द्रो वज्रदत्तेन धीमता । उत्पत्तिथिन्निवाकाशमभिदुद्राव पाण्डवं । २२०
 अग्रहस्तसुमुक्तेन सीकरेण स नागराट् । समैक्षत गुडाकेशं शैलं नीलमिवाम्बुदः ।
 स तेन प्रेषितो राजा मेघवद्दिनदन्मुहुः । सुखान्तं वरसंज्ञादैरभ्यद्रवत फाल्गुनं ।
 स नृत्यन्निव नागेन्द्रो वज्रदत्तप्रचोदितः । आससाद द्रुतं राजन् कौरवाणां महारथं ।
 तमायान्तमयालक्ष्य वज्रदत्तस्य वारणं । गाण्डीवमाश्रित्य बली न व्यक्रम्यत शत्रुहा ।
 चुक्रोध बलवच्चापि पाण्डवस्तस्य भूपते । कार्यविघ्नमनुसृत्य पूर्ववैरञ्च भारत । २२१
 ततस्तं वारणं क्रुद्धः शरजालेन पाण्डवः । निवारयामास तदा वेलैव मकरालंघ्यं ।
 स नागप्रवरः श्रीमानार्जुनेन निवारितः । तस्यै शरैर्विभिन्नाङ्गः श्वाविच्छललितो यथा ।
 निवारितं गजं दृष्ट्वा भगदत्तसुतो नृपः । उत्ससर्ज शितान् वाणानर्जुनं क्रोधमूर्च्छितः ।
 अर्जुनस्तु महाबाहुः शरैररिनिघातिभिः । वारयामास तान् वाणास्तदद्भुतमिवाभवत् ।
 ततः पुनरभिकुद्धो राजा प्राग्ध्यातिघाधिपः । प्रेषयामास नागेन्द्रं बलवत् पर्वतोपमं । २२२
 तभापतन्तं संप्रेक्ष्य बलवत् पाकशासनिः । नाराचमग्निसङ्काशं प्राहिणेद्धारणं प्रति ।
 स तेन वारणो राजन् मर्षास्त्रभिहतो भृशं । पपात सहसा भूमौ वज्रस्य द्वाचलः ।
 स पतञ्जकुण्डमे नगो धनञ्जयशराहतः । विशन्निव महाशैलो महीं वज्रप्रपोडितः ।
 तस्मिन्निपतिते नागे वज्रदत्तस्य पाण्डवः । तत्र भेतव्यमित्याह ततो भूमिगतं नृप ।
 अब्रवीद्धि महातेजाः प्रस्थितं मां युधिष्ठिरः । राजानस्ते न हन्तव्या धनञ्जय कयञ्चन । २२३
 सर्वमेतन्नरव्याघ्र भवत्येतावता कृतं । योधास्यापि न हन्तव्या धनञ्जय रणे त्वया ।
 वक्तव्यास्यापि राजानः सर्वे सह सुहृज्जनैः । युधिष्ठिरस्याश्वमेधो भवद्भिरनुभूयतां ।